

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesia Cathedrali Cæsaravgvstæ. Ioannis Baptistæ Tvrricelli Responsum

Torricelli, Giovanni Battista

Romæ, 1656

Num. 18. Pluribus probatur, Athanasium non fuiße Episcopum
Caesaraugustanu[m]; ex quibus. Secundu[m] argumentu[m] resoluitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13380

§. I.

AD secundum Argumentum, quod ex Episcopatu Athanasij deducitur, responderetur, absolutè negando Cæsaraugustanum Prælulem eum fuisse, quod euidenter probatur, & N. 18.

Primo ex historia foundationis eiusdem Ecclesiæ, quæ ab Autoribus in decisione relatis, & ab ipsa parte eam producente approbatur. Cum enim in dicta historia post Sacelli mirabilem constructionem vnus ex discipulis Theodorus nomine ab Apostolo Presbyter ordinatus, & eiusdem Sacelli curæ, nulla de Athanasio mentione facta, additus legatur: vtique à d. traditione recedimus, quotiescumque Athanasio Ecclesiæ curam demandatam dicamus.

Nec adaptatur responsio decisionis, videlicet dictam historiam id expressisse, quod in specie ad ipsam B. Mariæ Ecclesiam pertinebat, mentionem tantum de Presbytero faciendo, qui particulari Ecclesiæ seruitio destinabatur: ex eo autem non excludi ordinationem alterius, nempè Athanasij in Episcopum, qui vniuersæ Diœcesi, non autem soli Ecclesiæ fuerat præfectus.

Tollitur enim dicta responsio ex ipsa decisione, quæ sub n. 30. supponit vnã tunc temporis Ecclesiam del Pilar Cæsaraugustæ existisse; nam licet Episcopo totius Diœcesis cura commissa esset, principaliter tamen dictæ Ecclesiæ tanquam Cathedrali idem fuisset præfectus in qua scilicet, & consecrari, & ad Altare intitulari, & Sedem ponere, & diuinis Officijs interesse debebat ad *Can. statutum 18. qu. 1. & Can. Episcopus vitem. dist. 41. & Can. Episcopus vbi glos. de consecr. dist. 3. & pulcrum text. in cap. fin. de offic. Archipresb. ibi, & sicut ipse Matrîci Ecclesiæ præest &c.* Vnde Episcopum Cathedralis Ecclesiæ verum Rectorem esse deducitur. Quamobrem Athanasius Cæsaraugustanus Episcopus ab Apostolo ordinatus verus Rector fuisset Ecclesiæ del Pilar:

Theodorus vero eius coadiutor. Hoc autem posito negari non potest, quin ad particularem historiam Ecclesie del Pilar expressa mentio Episcopatus Athanasij tanquam veri, & præcipui eius Rectoris pertineret; imò inuerisimile omnino videtur, si Athanasius Episcopus in ea fuisset constitutus, ut omisso Episcopo, ac vero Rectore de Coadiutore historia meminisset.

Nec obstat, quod dici posset, infirmum esse argumentum ex hac coniectura deductum: nam licet rem aliquam, & quidem præcipuam historicus præterierit: non tamen res illa, aut factum negandum est, quod enim alter libertate historica ommisit, alter studio magis accurato describere potuit ita ut non repugnet veritati Athanasium fuisse in Ecclesia del Pilar Episcopum constitutum, etiam si eiusdem Ecclesie historia de eius Episcopatu mentionem non fecerit.

Nam respondetur: præcipua facta nec sine vitio ab Historico ommitti posse, nec omissa esse præsumendum; Hinc Plutarcus Alexandri Regis, & Cælaris vitas scripturus, quoniam rerum magnitudo neque omnia sermonibus hominum celebrata facta, neque singula accuratè describi poterat eam excusationem præterdit, videlicet non historias, sed vitas se scribere.

Accedit aliud esse factum aliquod in historia ommitti: aliud de eo mentionem fieri omissa aliqua circumstantia, quæ narrata rem aliter constitueret, nam quatenus primo casu argumentum procederet, (quod in historia saltem particulari negatur) neutiquam secundo casu concludit, quo nos versamur: siquidem historicus cum posset Ecclesie constructionem dumtaxat describere, statum etiam in quo ab Apostolo fuit constituta exprimere voluit, Theodorum, Præbyterum ordinatum, & eius curæ præfectum memorans; Quis autem dubitet, quin de Athanasio mentionem fecisset, si eiusdem Ecclesie cura principaliter ei fuisset commissa, Theodoro in partem oneris, & sollicitudinis addito? cum id ommittere non posse, quin diuersum Ecclesie statum

statum nobis proponeret, & eiusdem dignitati derogaret, quippe qui ex designatione Episcopi Cathedralis Ecclesiam, ex ordinatione Presbyteri, qui eam regeret, non Cathedralis ab Apostolo constitutam declarabat *arg. tex. in d. cap. fin. de offic. Archipresb. & Can. Episcopi in fin. distinct. 80.*

Secundo Athanasium non fuisse Cæsaraugustanum Episcopum probari posset, quia cum pauci discipuli B. Iacobo in Hispania sese adiunxerint, ut qui plurimos, nouem numerent, teste *Ioan. Marian. hist. Hispan. lib. 4. cap. 2. in fin. Vaseo in chron. Hispan. ann. Christi 37. Ribadeneira Flos Sanctorum in vita S. Iacobi*. eos Apostolus secum ducens, cum videret euangelicam doctrinam in ijs Prouincijs parum receptam, Hierosolymam reuersus est, ut habet *S. Antonin. histor. par. 1. tit. 6. cap. 7. Thom. Caccin. hist. eccles. vol. 1. lib. 4. cap. 9. & Alphonsus Villiegas in vita S. Iacobi*, ubi expressam mentionem facit de Athanasio, Apostolum ex Hispania recessisse affirmans cum discipulis quos secum duxerat, alijsq. septem quos de nouo in Hispania habuerat, Theodoro Athanasio &c.

Tertio quatenus aliquos ex discipulis ab Apostolo in Hispania relictos admittatur, prout admittimus: duos tantum prædicationis causa in ijs Regnis constituisse ex litteris Leonis Tertij, & Calixti Secundi Pontificum de quibus *Vaseus d. chron. an. 37. & 44.* satis colligitur, quorum testimonio præcipue verò B. Calixti utpotè in Hispania nati, & qui de S. Iacobo accuratissime scripsit. recentioribus auctoribus est præferendū, si illorū tñ auctoritatē Apostolicis litteris conferre decet. Ex his autem discipulis, cū alter Theodorus fuerit, qui presbyter ordinatus Ecclesiam B. Mariæ curandam suscepit, ut habet hist. eiusdem foundationis. alter B. Petrus Martyr Braccarensis Episcopus. quem Hispani omnes Scriptores Braccaræ relictum conueniunt, etiam si non paruum difficultatem subeat, an à Iacobo Episcopus ordinatus, ut recitat Breuiarium Braccarense, an verò à B. Petro post Iacobi mortē Episcopalis Infulis ornatus fuerit, quod & Vaseus sensisse, & verius videtur, ponderando *text. in cap. quis nesciat dist. 11.*

de

de quo plura inferius : necessariò deducitur , vel Athanasium nequaquam Cæsaraugustæ Episcopum à B. Iacobo relictum fuisse : vel plures duobus discipulis in Hispania permansisse , quod repugnat dictæ Leonis , & Calixti traditioni , cui ad stipulatur *Garibai in compendio hist. Hispan. lib. 7. cap. 4. & Hieronymus Romanus lib. 1. Reipub. Christ. cap. 4. fol. 86.*

Quartò idem probatur ex Breuiario Romano in festo S. Iacobi die 25. Iulij in quo primos Hispaniæ Episcopos à Petro ordinatos expressè asseritur , Torquatium scilicet Tesiphontem , Secundum , Indaletium , Cecilium , Hysichium , & Euphrasium , de quibus Martyrologium Romanum die 15. Maij , quamobrem cum dicti Episcopi post B. Iacobi interitum ordinati fuerint , & tamen primi Hispaniæ Episcopi nuncupentur , neque Athanasium , neque alios à B. Iacobo Episcopos in Hispania ordinatos , consequens est.

Quintò denique concludentissimè id deducitur ex dicta Leonis Tertij epistola , ubi habetur occiso à Iudæis B. Iacobo discipulos magistri corpus Vrbe eiectum nocturno tempore arripuisse , & in Hispaniam ita ab eo viuente præmonitos transfuisse : ex his vero septem Romam profectos ab Apostolis Petro , & Paulo Episcopali dignitate accepta in Hispaniam remissos fuisse , ibique martyrio affectos : alios duos Athanasium scilicet , & Theodorum in Hispania ad magistri tumulum confedisse , & iuxta S. Corpus quod iugiter vigilantes seruauerant , alterum ad dexteram , alterum ad sinistram sepultos esse.

Epistolæ huius testimonium in historia Compostellana referri scribit *Vaseus loco alleg. & sequitur Garibai d. lib. 7. cap. 4.* quo admissio euidentia constat , Athanasium Cæsaraugustæ Episcopum esse non potuisse , quippe Cæsaraugustæ præesse non poterat , qui apud Iriam Flauiam , quo loco Apostoli sepulchrum fuit , domicilium sibi elegit , ubi S. Corporis custodiæ assistens vitam traduxit.

Occurrit difficultati *Murill. in tract. de mirab. fund. Cappel. Ang. cap. 17. fol. 146. & cap. 10. fol. 84.* & ait , S. Corporis custodiã
ab

ab Athanasio, & Theodoro ita susceptam, vt præcipuum eorum munus non deseruerint, sed alternis vicibus alter ad magistri tumulum vigilaret alter ad prædicandum progredieretur. Verùm, cum de hac re neque vllius Scriptoris testimonium proferat, neque vllò vtatur fundamento, cui fides sit tribuenda, huiusmodi resolutio tanquam diuiniua prorsus reijcienda est; Maximè quia licèt præcipuum Episcoporum munus in primitiua Ecclesia esset prædicatio, ij tamen & diuinis officijs interesse, & alia gerere debebant quæ procul à propria Ecclesia Athanasius explere nequijt, nec ab eo contempta præsumendum est.

Ex his ergo apparet, erroneam aut comentitiam esse quamlibet de Athanasij Episcopatu traditionem; Verùm quia Sac. Rota Scriptorum id afferentium auctoritati adeo derulit, singulorum testimonium ad trutinam reuocabimus quò euidentius constet, an fidem in re præsentis scripta huiusmodi mereantur.

Septemdecim Scriptores *in decis. recensentur sub num. 22. vers. N. 19.*

quo vero ad ordinationem: quorù omnium opera post litem motam, vel condita, vel in lucem edita, nec ab omnibus approbata fuisse constat; propterea nullam prorsus probationem facere possunt; historiae siquidem eatenus probant, quatenus longissimo tempore receptæ fuerint, fidemq. obtinuerint apud maiores, vel sub publica custodia remanserint ad tradita per Abb. in cap. cum causam sub num. 1. vers. ex his infero de probat. Falin. in cap. inter dilectos num. 12. de fid. instr. Paris. cons. 23. num. 235. lib. 1. Mascard. de probat. conclus. 105. num. 11. & conclus. 398. num. 5. & 6. Barbos. in cap. cum causam 13. num. 5. vbi rationem reddit quia historiae sunt scripturæ priuatæ, quæ ex antiquitate, & fama robur accipiunt Rota coram Aegid. decis. 70. & coram Coccin. decis. 132. sub num. 4. vers. quod dicebatur, & in Balneoregien. iuris patronatus 9. Decembris 1650. S. neque iustificatur coram Eminentiss. Orthobono.

Vt igitur de singulis inspiciamus antiqui Scriptores tres allegantur: